

sabotage en semi-militaire acties zou overgaan, de Knokploegen onder de OD zouden opereren. Midden juli werd Post gearresteerd en doodgeschoten. Enkele weken lang was de Top van de LKP niet op de Donderdagmiddag-bijeenkomsten vertegenwoordigd, 'de nieuwe vertegenwoordiger', aldus Six (dat was voorzitter Rombouts die wel niet vóór donderdag 17 augustus voor de eerste maal zal zijn verschenen) 'luisterde toe, zei niet veel, en als men hem vroeg een beslissing te nemen, antwoordde hij: 'Beslissen kan ik niet, dat moet ik eerst thuis bespreken.''¹ Nu, 'thuis', d.w.z. in de Top van de LKP, werd er door niemand voor gevoeld, de leiding van de Knokploegen aan OD'ers toe te vertrouwen.

Niet anders lag het bij de Raad van Verzet: daar heerste verontwaardiging over de pretenties van de OD die, zo zag men het, het zware en gevaarlijke sabotage- en 'kraak'-werk aan de groepen van de RVV en aan de Knokploegen had overgelaten en blijkbaar op het allerlaatst 'met de eer wilde gaan strijken'. Onderschikking onder de OD wees de Raad van Verzet af (vooral Jan Thijssen had voor de OD slechts schampere woorden over) – de Raad voelde er wèl voor, alle krachten met de Knokploegen te bundelen, hetgeen door Thijssen warm werd bepleit. Binnen de Top van de LKP vond hij een medestander in van Bijnen die met de voorbereiding van de grootscheepse sabotage was belast, maar van Bijnen bleef binnen de Top alleen staan: die Top was er niet van overtuigd dat de Raad van Verzet een gelijkwaardige partner was, d.w.z. veel krachten op de been kon brengen, en hij wenste in elk geval dat de Knokploegen hun zelfstandigheid niet zouden prijsgeven.

Dat Thijssen het samengaan met de Knokploegen had bepleit, hing samen met zijn verwachting dat dan in feite de Raad van Verzet, d.w.z. het Operatie-Centrum, d.w.z. hijzelf, de opperleiding zou krijgen. Zonder het te beseffen was hij bezig, met zijn driftige dadendrang, maar ook met zijn autoritair optreden en met wat als zijn eerzucht werd gezien, sterke weerstanden tegen zich te wekken ook binnen de Raad van Verzet – het kan zijn dat van der Gaag precies als Johannes Post gedaan had, aan Six had toegezegd dat ook de groepen van de Raad van Verzet aan de OD ondergeschikt gemaakt zouden worden², althans: op maandag 4 september, daags voor 'Dolle Dinsdag' dus, lichtte Six zijn gewestelijke commandanten in,

¹ Getuige P. J. Six, *Eng.*, dl. VII c, p. 53. ² Van der Gaag schreef ons in januari '80 dat hij geen toezegging had gedaan maar slechts had geluisterd naar de herhaalde uiteenzettingen van Six zonder hierop te reageren; men kan zich indenken dat, als dat juist is, Six er de conclusie aan verbond: wie zwijgt, stemt toe.